

allerede blev udgivet i den forudgaaede Marts Maaned, fremdeles er der 2 midlertidige Finantslove og endelig endnu en Tillægsbevillingslov. Til alt dette kommer, at der blev negtet den provisoriske Finantslov Overgang til 2den Behandling heri Thinget den 7de November 1877. Da Statsregnskabet for dette Finantsaar laa for i Statsrevisionen, delte Statsrevisionen sig i 2 Parter, idet nemlig de tvende af Folkethinget valgte Statsrevisorer gjorde Indstilling om, at dette Statsregnskab i det Væsentlige ikke kunde passere, medens de 2 andre af Landstthinget valgte Statsrevisorer indstillede Regnskabet til at passere. Ved Regnskabsaaens eller ved Statsrevisionens Betænkning's Foretagelse i Landstthinget i Begyndelsen af 1880 blev det besluttet at gjøre den Indstilling, at Regnskabet kunde passere, idet Landstthinget henholdt sig til sine Revisorer's Indstilling. I Udvalget har Flertallet baade ifjor og nu iaar derimod holdt sig til de Indstillinger, som Folkethingets Revisorer have gjort. Disse Indstillinger støtte sig paa, at Statsregnskabet ikke opfylder de Fordringer, som Grundlovens § 50 stiller til det, og endvidere derpaa, at Statsrevisionen ikke har kunnet opfylde § 4 i det Reglement, Folkethinget i sin Tid tilligemed Landstthinget har givet Statsrevisionen. Efter Grundlovens § 50 skal der foreligge et Regnskab overensstemmende med en Finantslov, men i Aaret 1877—78 var der ikke nogen Finantslov vedtagen af Rigsdagen. Som Følge deraf mener Statsrevisionens ene Del, at Statsregnskabet ikke er grundlovsmaessig affattet og sølgelig heller ikke kan egne sig til at blive koitteret af Rigsdagen, og at der allerede af den Grund maatte gjøres den Indstilling, at Regnskabet ikke kan passere. Endvidere har den sidstnævnte Del af Statsrevisionen gjort opmærksom paa, at Statsregnskabet er affattet faaledes, at det ikke kan ses, hvorvidt de enkelte Indtægts- eller Udgiftposter i Regnskabet slutte sig til Bevillingsposter i de foreliggende forskellige Bevillingslove for det paagældende Regnskabsaar, og det kan ei heller ses, hvorledes Poster, som maatte være sammensatte af flere Summer og henhøre under flere af disse Love, skulle fordeles efter Udgifterne eller Indtægterne. At dette sidste maa kræves, er navnlig en ligefrem Følge af § 4 i Statsrevisionens Instrug. Det hedder nemlig der, at „Statsrevisorerne gennemgaa Statsregnskabet med det af Grundlovens § 50 betegnede Formaal og paase derfor, at Regnskabet og dets Posteringer nøie slutte sig til Finantslovens Bevillinger paa de enkelte Konti“. Denne Bestemmelse er vedtagen af Rigsdagen i 1867, og den er ikke Andet end en Stadfæstelse af den Maade, hvorpaa Statsrevisionen tidligere blev behandlet. Jeg har under Forhandlingerne om denne Sag ifjor i Juli henvist til de Indstillinger, som et Udvalg en halv Aar forhen havde gjort til Folkethinget om Maaden, hvor-

paa Statsrevisionen skulde opfattes, og disse Indstillinger gik ud paa, at Statsrevisionen havde paa det Nøieste at paase, om Statsregnskabet enkelte Poster stemte med Finantsloven, idet, som det dengang blev betegnet, Overensstemmelse med Statsregnskabet og Finantsloven vilde vise Administrationens Respekt for Rigsdagens Bevillingsmyndighed. Af denne Grund lægger jeg for mit personlige Vedkommende stor Vægt paa, at Statsrevisionens ene Del, de af Folkethinget valgte, netop har taget denne Sag og fra den regnskabsmaessige Side og ikke blot fra den forfatningsmaessige Side, nemlig hvorvidt der kunde være Tale om et Grundlovsbrud eller en ulovlig Handling af det Ekstrupste Ministerium ved at give den provisoriske Lov af 12te April 1877. Statsrevisionen har tillige pligtmaessig taget med under denne Sag den almindelige Instrug for dem om, at selv et saadant Statsregnskab burde regnskabsmaessig eller ialtfald formelt kunne opgjøres i Henhold til de Love, som Ministeriet anser for at være gyldige og lovlige. Det er denne Omstændighed, der, saavidt jeg har forstaaet, har gjort, at der er fremkommet et Mindretal i Udvalget, som blot baserer eller grunder sin Indstilling, at Regnskabet ikke bør koitteres, derpaa, at der er opkrævet Eksterne og foretaget Udgifter i Henhold til Loven af 12te April 1877. Den Betragtning maade, hvorpaa dette Mindretal baade ifjor og iaar splitter sig, er grundet paa den forfatningsmaessige Betragtning af Sagen; men jeg tror, at vi vilde handle uirrigt, baade mod Traditionen og imod Fremtiden, hvis vi undlode at medtage den Del af Flertallet's Indstilling, som gaar ud paa at hævde Statsrevisionens forfatningsmaessige Ret ligeoverfor ethvert Ministerium, ikke blot det, der har givet den provisoriske Lov, men ogsaa ligeoverfor ethvert som helst andet Ministerium, der fremtraadte med et Statsregnskab, som ikke sluttede sig til en Finantslov, selv om Finantsloven var nok saa rigtig og feilsri vedtagen. Udvalgets Flertal har optaget de Godkjendelser, som Statsrevisionen i det Hele har givet for endel af dette Statsregnskab, nemlig forsaavidt angaar Regnskabet for den grønlandste Mission for Finantsaaret for 1876—77, idet nemlig, som det jo altid har været Tilfældet eller idetmindste i Reglen er Tilfældet, den grønlandste Missions Regnskab kommer et Aar senere, end det egentlig forfatningsmaessig burde. Derfor er i Regnskabsaaret 1877—78 optaget for den grønlandste Missions Vedkommende Regnskabet for det forudgaaede Aar, og det slutter sig til en vedtagen Finantslov, saa at derpaa kommer ingen Indsigelse mod Regnskabet for 1877—78 til Anvendelse. Endvidere har Statsrevisionen indstillet til Godkjendelse de Poster paa Statsregnskabet, som ere opførte i Henhold til Tillægsbevillingsloven af 30te Marts 1878, idet denne Bevillingslov er vedtagen i Overensstemmelse med Grundlovens